

За яких умов Святий Дух уділяє подарунки

Переживаючи знову свято Воскресіння Господнього, ми ще раз і ще раз задумуємося над тими благами, які ми отримали завдяки його Святій Жертові. Так, ідучи від нас, Ісус пообіцяв, що прийде Утішитель, який пригадає і навчить нас усьому, про що Христос говорив.

Ті благі діла, які чинить для нас Святий Дух, є неоціненні. Він допомагає нам досягнути розуміння Слова Божого і діяння Божі. Дух в усе проникає і через нього ми можемо стати не рабами, а синами Божими. Боятися Його не варто: оскільки дав нам Бог духа не страху, але сили і любові (2 Тим. 1, 7). Дуже часто, коли людина потрапляє в складні життєві ситуації, Дух вкладає в їх серце і розум необхідні слова для її вирішення. Тому, насправді, для нас він має практичне значення на кожен день.

Але як ми можемо відкритися для Святого Духа, прийняти Його в Його повноті, і прийняти всі обіцяні благословення. Святе Письмо дає конкретні інструкції, які Бог вимагає від нас виконати, щоб отримати повноту Духа.

В Діяннях 2, 37–38 описано завершення проповіді Петра в день П'ятидесятниці і показано реакцію людей на його послання: *"Почувши це, вони розжалобилися серцем і сказали до Петра й до інших апостолів: "Що нам робити, мужі брати?". Це було конкретне запитання від людей, і Боже Слово дає нам конкретну відповідь: "Петро ж до них: Покайтесь, – каже, – і нехай кожен з вас охреститься в ім'я Ісуса Христа... і ви приймете Дар Святого Духа". Тобто в цій Божій обіцянці отримати Духа ми маємо дві обов'язкові умови: "Покайтесь і охрестіться".*

В Луки 11, 13 Ісус дає нам ще одну важливу умову *"Отак коли ви, злими бувши вмієте давати дітям вашим дари добрі, оскільки*

більш Отець небесний дасть Святого Духа тим, що у нього просять". Дуже часто люди соромляться просити Бога про допомогу або ще якісь благодаті, вимірюючи його суто людськими мірками, обдумуючи чи заслужив я його любові, чи достойний. Насправді, створивши нас з вільною волею, Господь прагне, щоб ми його просили про те, чого потребуємо: – *"Отож кажу вам: Просіть і вам дасть-ся; шукайте, і знайдете; стукайте, і вам відчинять". (Лк. 11, 9)*

Але до всіх цих умов потрібно додати також бажання самої людини прийняти Святого Духа: *"Останнього ж великого дня свята стояв Ісус і закликав на весь голос: "Коли прагне хто з вас нехай прийде до Мене та л'є!".* Бог не стане нав'язувати людині свої благодаті. Він розуміє, що той, кому це не

потрібно, ніколи ними не скористається, як би легко вони йому не далися. Багато є людей, які вважають, що в їхньому житті все є. Будучи християнами, вони здобули певного духовного рівня і більше розвиватись не бажають, тим самим накладають обмеження на дію Бога в їхньому житті. Ми повинні постійно бажати бачити більше проявів Бога в нашому повсякденні, адже Утішитель хоче діяти в кожному найменшому смутку або турботі, які проживаємо.

Та без віри все це було б неможливим для нас. Через віру ми маємо бажання прийти до Бога, покаятися, охреститися та просити Його про милість Святого Духа в нашому житті. *"Хто вірує в мене, як Писання каже, то ріки води живої, з нутра його потечуть!"* Так він про Духа казав, що його мали прийняти ті, які увірували в нього". (Йо 7, 37–39) Бог знає досконало нас і наші серця, Він не стане

продовження на 3 сторінці

Продовження, початок на 2 сторінці

вимагати більше, ніж ми в силі дати Йому. Але Він також знає, що Дух, якого Він нам послав, має здатність укріплювати людину в вірі, дарувати їй сили боротись з гріхом і слабкостями. Немає нічого поганого в тому,

що ми безсилі й слабкі перед лицем Божим, що віра наша хитка і коливається при найменших сумнівах. Погано те, що коли Господь нам простягає руку допомоги, ми не хочемо нею скористатись. Оля Боднарчук

Вчення Церкви

Воскресіння Христа і наше Воскресіння

Поступове Об'явлення Воскресіння

992 Правду про воскресіння з мертвих Бог відкривав Своему Народові поступово. Надія на тілесне воскресіння померлих з'являється як внутрішній висновок віри в Бога – Творця цілої людини, з душою і тілом. Творець неба і землі – це також Той, Хто вірно зберігає Свій союз із Авраамом та його нащадками. У цій подвійній перспективі почне виражатися віра у воскресіння. У своїх випробовуваннях мученики Макавеї сповідають: "Цар світу воскресить нас, що вмираємо за Його закони, – до вічного життя" (2 Мак. 7,9). "Ліпше померти від руки людей, коли хтось має надію в Бога, що Він воскресить його знову" (2 Мак. 7,14; Пор. 2 Мак. 7,29; Дан. 12,1-13).

993 Фарисеї (Пор. Ді. 23,6), а також багато сучасників Господа (Пор. Ів. 6,54) надіялися на воскресіння. Ісус постійно цього навчає. Садукеям, які заперечували воскресіння, Він відповів: "Чи не тому ви помиляєтесь, що не знаєте Письма й Божої сили"? (Мф. 12,24). Віра у воскресіння опирається на вірі в Бога, Який "є Богом не мертвих, а живих" (Мф. 12,27).

994 Більше того, Ісус пов'язує віру у воскресіння зі Своею власною Особою: "Я – воскресіння і життя" (Ів. 11,25). Сам Ісус воскресить останнього дня тих, хто буде вірити в Нього (Пор. Ів. 5,24-25; 6,40), хто буде їсти Його тіло і пити Його кров (Пор. Ів. 11,24).

Уже відтепер Він дає знак і запоруку, повертаючи життя деяким умерлим (Пор. Мр. 5,21-42; Лк. 7,11-17; Ів. 11), провіщаючи цим самим Своє власне воскресіння, яке, однак, буде іншого порядку. Про цю унікальну подію Він говорить як про "знак пророка Йони" (Мт. 12,39), знак храму (Пор. Ів. 2, 9-22). Він заповідає Своє Воскресіння по трьох днях після Своєї смерті (Пор. Мр. 10,34).

995 Бути свідком Христа означає бути "свідком Його Воскресіння" (Ді. 1,22; Пор. Ді. 4,33), бути тими, "що з Ним їли й пили після того, як Він воскрес з мертвих" (Ді. 10,41). Уся християнська надія на воскресіння позначена зустрічами з воскреслим Христом. Ми воскреснемо, як Він, з Ним і через Нього.

996 Від початку християнська віра у воскресіння натрапляла на незрозуміння й опір (Пор. Ді. 17,32; 1 Кор. 15,12-13). "Жодне твердження християнської віри не зустрічає такого сильного, упертого, непохитного і стрімливого опору, як воскресіння плоті" (Св. Августин, Пояснення Псалмів, 88,2,5). Є дуже поширеним переконання, що після смерті життя людської особи триває духовним способом. Але як повірили, що це тіло, смертність якого очевидна, може воскреснути до вічного життя? Як воскреснуть мертві?

997 Що означає "воскреснути"? У смерті,

продовження на 4 сторінці

Продовження, початок на 3 сторінці

щораз є відділенням душі від тіла, людське тіло підлягає зіпсуттю, тимчасом як душа йде на зустріч із Богом, очікуючи з'єднання зі своїм прославленим тілом. Бог Своєю всемогутністю остаточно поверне нетлінне життя нашим тілам, з'єднавши їх з нашими душами силою Воскресіння Ісуса.

998 Хто воскресне? Усі люди, що вмерли: "Вийдуть ті, що чинили добро, на воскресіння життя. А ті, що зло чинили, – воскреснуть на суд" (Ів. 5,29; Дан. 12, 2).

999 Як воскреснуть? Христос воскрес у власному тілі: "Пляньте на Мої руки та на Мої ноги: це ж Я Сам" (Лк. 24,39); проте Він не повернувся до земного життя. Так само в Ньому "всі воскреснуть у власному тілі, яке вони мають тепер" (IV Латеранський Собор: DS 801), але це "тіло" стане подібним "до Його прославленого тіла" (Флп. 3,21), перетвориться у "тіло духовне" (1 Кор. 15,44). Але хтось скаже: "Як воскреснуть мертві? І в якому тілі придуть?" Безумний! Те, що ти сієш, не живе, як не умре. І те, що сієш, – не тіло, що має уродитися, а голе зерно. Сіється у тлінні, а встає у нетлінні; (...) і мертві нетлінними воскреснуть (...). Мусить бо це тлінне одягнутися в нетління, і це смертне одягнутися в безсмертя" (1 Кор. 15,35–37; 42.52–53).

1000 Це "як" перевищує нашу уяву і наше розуміння; воно доступне лише через віру. Але наша участь у Євхаристії вже дає нам передсмак перетворення нашого тіла через Христа: "Так само, як хліб, що виростає із землі, завдяки прикликуванню Бога перестає бути звичайним хлібом, а стає Євхаристією, яка складена з двох елементів – земного і небесного, – так і наші тіла, які мають участь у Євхаристії, стають нетлінними, бо мають надію на воскресіння" (Св. Іриней, Проти ересей, 4, 18, 5).

1001 Коли? У спосіб остаточної це станеться "останнього дня" (Ів.6, 39–40; 44.54;

11,24); "наприкінці світу" (II Ватиканський Собор, Догм, конст. "Lumen gentium", 48). Воскресіння мертвих тісно пов'язане з Другим Приходом Христа: "Бо Сам Господь наданий знак, на голос архангела та при сурмі Божій, зіjde з неба, і найперше воскреснуть ті, що вмерли в Христі" (1 Сол. 4,16).

Воскреслі з Христом

1002 Якщо правдою є те, що Христос воскресить нас "останнього дня", то правдою є також і те, що ми вже певним чином воскресли з Христом. Справді, завдяки Святому Духові християнське життя вже відтепер, на землі, є участю у смерті і Воскресінні Христа: "Поховані з Ним у Хрещенні, з Ним ви разом також воскресли, вірою в силу Бога, Який воскресив Його з мертвих (...). А коли ви з Христом воскресли, то шукайте те, що вгорі, де Христос перебуває, сівши по правіці Бога" (Кол. 2,12; 3,1).

1003 З'єднані з Христом через Хрещення, віруючі беруть уже дійсну участь у небесному житті воскреслого Христа (Пор. Флп. 3,20), та життя це "приховане з Христом у Бозі" (Кол. 3,3). "І разом воскресив нас, і разом посадив на небі у Христі Ісусі" (Еф. 2,6). Живлені Його Тілом у Євхаристії, ми вже належимо до Тіла Христового. Коли ми воскреснемо останнього дня, тоді й "з'явимося з Ним у славі" (Кол. 3,4).

1004 В очікуванні цього дня тіло й душа віруючого мають честь "належати Христові"; звідси – вимога пошани до свого власного тіла, а також до тіла іншої людини, передусім тоді, коли воно страждає: "Тіло ж (...) для Господа, і Господь для тіла. Бог же і Господа був воскресив – та й нас воскресить Своєю силою. Хіба не знаєте, що тіла ваші – члени Христові? (...) Уже не належите до себе самих. (...) Тож прославляйте Бога у вашому тілі" (1 Кор. 6,13–15; 19–20).

З катехизму католицької Церкви

Печать Дару Святого Духа

"Той же, хто утверджує нас з вами у Христі і хто помазав нас, то Бог, який поклав на нас свою печать і дав у наші серця завдаток Духа." (2 Кор. 1, 21-22)

На жаль, часом ми недооцінюємо велику благодать Божу, яка виливається на нас під час Святих Таїнств, які встановила для нас свята Мати Церква ще на початку свого народження.

І як шкода, що хрестячи дитя, яке прийшло в цей світ для того, щоб стати дитиною Божою через це Таїнство, так мало звертаємо увагу на глибоке його походження, а про Таїнство Миропомазання взагалі мало що знаємо. Тому і дозволяємо собі охрещувати й миропомазувати дітей між своїми буденними справами, а головною подією цього дня є святковий стіл..

Отже, давайте трішки глибше подивимось на цю велику Ласку Божу...

Таїнство Миропомазання звершується зазвичай безпосередньо після Таїнства Хрещення, складаючи з ним один богослужбовий чин. У ньому новохрещеному даються дари Святого Духа, які зміцнюють його в християнському житті, в яке він ввійшов будучи охрещеним. Про благодатні дари Святого Духа Ісус Христос сказав: "Хто вірує в мене, як Писання каже, то ріки води живої з нутра його потечуть!" Так він про Духа казав, що його мали прийняти ті, які увірували в нього. Не прийшов був ще Дух Святий, бо Ісус не був ще прославлений." (Ів 7, 38:39)

У таїнстві миропомазання кожен віруючий сопричасний до чуда П'ятидесятниці, коли апостоли та інші віруючі отримали дари Святого Духа. Те, що помазання миром сходить до апостолів, видно зі слів апостола Павла, який писав: "Той же, хто утверджує нас з вами у Христі і хто помазав нас, то Бог, який по-

клав на нас свою печать і дав у наші серця завдаток Духа." (2 Кор. 1, 21:22)

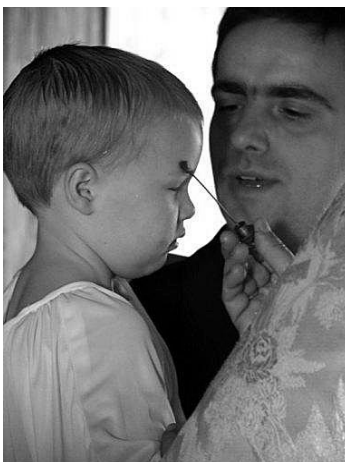
Благодатні дари Святого Духа необхідні кожному віруючому в Христа для успішної боротьби зі своїми слабкостями і з численними спокусами, якими він оточений з усіх боків. Крім загальних дарів, необхідних кожному християнину, існують ще т. зв. надзвичайні обдарування Святого Духа, які даються людям, що мають в Церкві особливі служіння, тобто: священникам, проповідникам, пророкам, апостолам, всім служителю.

Спочатку апостоли уділяли це Таїнство через покладання рук (Дії 8, 14-17; 19, 2-6), проте вже в середині першого століття Таїнство це стало відбуватися через помазання святим елеєм – миром. Це змінилось через поширення християнства по багатьох країнах: апостоли і їх послідовники фізично не могли на кожного новохрещеного покладати свої руки. Прикладів отримання благодатних дарів саме через помазання елеєм дуже багато в старозавітній священній Історії (Вих. 29, 7; Лев. 8, 12; 1 Цар. 10, 1; 2 Цар. 9, 3; Пс. 132, 2). Звідси і саме найменування "Месія" або "Христос", що по-грецьки означає "помазаний".

Елей для миропомазання освячується в четвер перед Воскресінням. Святим миром або елеєм називається особливим чином приготований і освячений склад з пахощів і елею. Миро освячували спочатку апостоли, а потім їх послідовники – єпископи, як носії апостольської благодаті. Саме ж помазання віруючих здійснюють пресвітери (священники).

Самі звершувальні слова таїнства "Печать дару Духа Святого" тісно пов'язані з цим висловом апостола, який пише: "Не ображайте

продовження на 6 сторінці

Продовження, початок на 5 сторінці

Святого Духа Божого, Яким ви запечатані на день викупу" (Еф. 4:30). "Днем викупу" у Святому Письмі називається хрещення; а "Печать Духа Святого", що відбувалась відразу після хрещення є миропомазанням.

При здійсненні Таїнства Миропомазання хрестоподібно помазується віруючому лоб, очі, вуха, рот, груди, руки і ноги – з проголошенням слів: "Печать дару Духа Святого, амінь". Чоло, помазується миром для освячення розуму; очі, вуха, ніздрі, вуста – для освячення почуттів; груди – для освячення серця; руки і ноги – для освячення діл і поведінки. Триразове ходіння навколо купелі символізує "ходіння" по заповідях Христових.

Запалювання свічки служить знаком духовного просвітництва, а хрестоподібне постриження волосся на голові охрещуваного робиться на знак його посвячення Господу. І це дуже важливо, Святі Таїнства завжди здійснювались в храмі, не по домах, а в присутності членів спільноти Христової. І ніхто не боявся застудитись, бо палали Духом Господнім серця їхні! І радість загальна була великою при вході в Церкву Божу ще одного члена Тіла Христа! Чи ми хоч частково нагадуємо перших християн, чи наша віра хоч трішки має відвагу!!! Чи переважно культпохід до храму? Каже Ісус: "Чи знайду ще віру, коли вдруге прийду на землю?..."

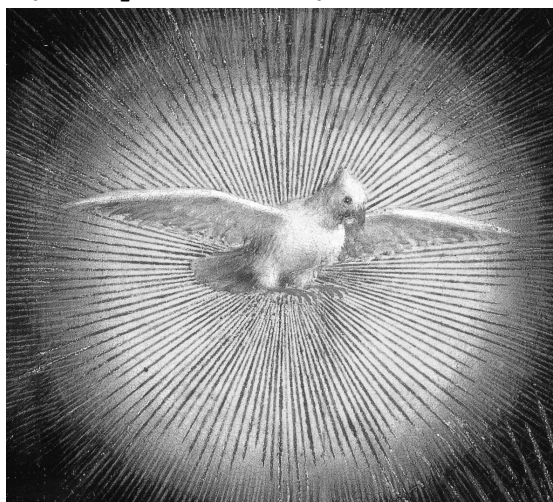
Наталя Ясінська

О Духу Святий, душа моєї душі, прославляю Тебе

Подих – це слово добре виражає таємницю Святого Духа. Дихання необхідне для життя. Кисень входить в нашу внутрішність, наповнює легені, годує кожну клітину тіла. Дихання є чимось необхідним і водночас таким очевидним, що ми на щодень не пам'ятаємо про нього. Ми пригадуємо про нього, коли за різними обставинами починає нам бракувати віддиху. Святий Дух – подих Бога – входить в нашу внутрішність, поповнює, оживляє, годує нашого духа. Необхідний для життя, але ми про Нього легко забуваємо.

"Щасливими прагнуть бути всі, та мало хто осягає щастя", – так говорив благодієвий кардинал Mercier, і вказав нам на таємницю святості – щастя у богослужінні до Святого Духа. Ось що він про це пише: "Намагайтеся щоденно наказати вашій уяві мовчати протягом п'яти хвилин. Замкніть очі на зовнішні речі, а вуха на всі нашіптування цього світу, щоб зосередитись й увійти в

храм вашої охрещеної душі, котра є святиною Духа Святого. Говоріть до Нього таким чином: "О Духу Святий, душа моєї душі, прославляю Тебе, освітлюй мене, ведь мене, зміцнюй, потішай і говори мені, що я маю робити. Наказуй мені. Охоче піддаюсь всьому, чого від мене забажаєш. Прагну прийняти

все, що допустиш на мене. Дай мені тільки пізнати Твою святую волю. Амінь." Якщо так будете чинити, ваше життя буде щасливим, яким і радісним в успіхах та серед хрестів і страждань. Адже Бог уділить Тобі сили, щоб ти міг зносити навіть важкі випробування. Так сповнені заслуг дійдете щас-

ливі до небесних брам. Цілковите віддання дії Святого Духа – це таємниця Святості."

Святий Дух вже від миропомазання присутній в мені, а від дня П'ятидесятниці – у Церкві. Однак, ми постійно мусимо взивати: "Прийди!". Щоб пам'ятати, що без дихання Богом загрожує нам удушєння... самим собою.

Святий Дух – животворча Сила

У Святій Трійці напевне найважче зрозуміти особу Святого Духа. Так, бо кожен з нас має батьків, і батьківство з сторони Бога Отця ми розуміємо з дитинства найкраще. Потім стаємо старшими, і вже знаємо значення дитини для свого тата чи мами. Так ми розуміємо Бога Сина.

А як зрозуміти Бога Духа, якщо

во, а творчість у будь-якому прояві. От коли ми запалені до праці, маємо ідею, та ще й придумали, як до неї дійти. Здається, що це ми придумали ту ідею, вона ніби взялася нізвідки, заскочила у нашу голову. Але це і є Святий Дух.

А ще деколи дивують такі справи як співпадіння. Не раз щось так на-мудруємо, стільки планів набудуємо,

що аж самі не знаємо, як їх вико-нати. І тут ніби пазл вже скла-дається в картинку, і все так просто. І дуже часто ми нази-ваємо це

праобразу серед людства нема?

Але напевне саме Духа ми відчуваємо найкраще. Хтось заперечує його існування, мовляв, це просто енергія чи просто Божа сила, але не особа. Але не будемо вдаватися в теологічні філософські питання, а просто заглянемо у наше життя.

Власне, як життя розпочинається.

Момент зачаття в лоні матері маленької людинки. Це настільки утаємничено, загадково, неймовірно і ще багато всяких слів, аж дух пере-хоплює. В перші дні ніхто не знає, що там вже є життя, лише Дух Святий, який там діяв, який благословив.

Кожен з нас є творчою особистістю, не маю на увазі образотворче мистецт-

фортуною, везінням, нашими супер здібностями.

Але потрібно віддати належне Святому Духові, який всюди є, і все наповняє. Який є Подателем життя. Чи може просто енергія чи сила надавати життя?

Ісус, будучи Сином Божим, тільки з Духом Святим зміг почати пропо-відувати. Всі його чуда були супро-воджені силою Духа.

Апостоли почали свій шлях після зіслання Святого Духа.

І кожний наш день починається від подиху Святого Духа, який пробуджує нас до Життя.

Святий Духу, дякуємо, що перебуваєш з нами.

Іра Абраамюк

Чи може Святий Дух коли-небудь залишити віруючого?

Просто кажучи, ні – Святий Дух ніколи не покине віруючого. Ця істина розкрита у різних уривках Нового Завіту. Наприклад, Послання до Римлян 8, 9 говорить нам: "А коли хто не має Христового Духа, той не Його". Цей вірш ясно показує, що якщо хтось не має постійної присутності Святого Духа, то він не є спасеним. Таким чином, якщо Святий Дух міг покинути віруючого, то той би втратив рятівні

стосунки з Христом. Але це явно суперечить ученню Біблії про "вічну безпеку" віруючих. Інший вірш, що говорить про постійну присутність Святого Духа в житті віруючих, записаний в Івана 14, 16. Тут Ісус стверджує, що Отець дасть іншого Заступника, "щоб із вами повік перебував". Той факт, що Святий Дух ніколи не покидає віруючого, також підтверджується у Посланні до Ефесян 1, 13-14, де ві-

руючі "запечатані" Святим Духом, "Який є завдаток нашого спадку, на викуп здобутого, на хвалу Його слави!". Бути відзначеним печаттю Духа є ознакою приналежності та володіння. Бог обіцяє вічне життя всім, хто вірить у Христа. Гарантуючи, що Він дотримає свою обіцянку, Бог послав Святого Духа, щоб перебувати з нами до Дня викуплення. Так само, як ми робимо перший внесок за кредит на автомобіль чи будинок, Бог надав усім віруючим початковий внесок в їхні майбутні стосунки з Ним, пославши Святого Духа перебувати в них. Той факт, що всі віруючі запечатані Духом, також розглядається у 2 Коринтянам 1, 22 та Ефесянам 4, 30.

До смерті, воскресіння та вознесіння Христа Святий Дух "приходив і відходив". Дух наповнював царя Саула, але потім залишив його (1 Самуїла 16, 14). І водночас, Дух зійшов на Давида (1 Самуїла 16, 13). Після свого перелюбу з Вірсавією, Давид переживав, що Святий Дух покине і його (Псалом 51, 11). Святий Дух наповнив Бецал'їла, щоб дати йому можливість підготувати предмети, необхідні

для скинії (Вихід 31, 2-5), але це не було постійним. Усе змінилося після вознесіння Христа на небо, в день П'ятидесятниці (Дії Апостолів, розділ 2). Святий Дух почав постійно перебувати у віруючих. Той факт, що Святий Дух живе в нас, є виконанням Божої обітниці завжди перебувати з нами і ніколи не залишати нас.

Незважаючи на те, що Святий Дух ніколи не покидає віруючого, наші гріхи можуть "угашати" Його (1 Солунянам 5, 19) або "засмучувати" (Ефесянам 4, 30). Гріх завжди впливає на наші стосунки з Богом. Хоча наші стосунки з Ним і безпечні у Христі, непростий гріх може заважати нашому спілкуванню з Богом і загасити роботу Святого Духа в нашому житті. Ось чому так важливо сповідувати наші гріхи: "Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої" (1 Івана 1, 9). Таким чином, хоча Святий Дух ніколи не залишає нас, ми насправді можемо залишитися без Його допомоги і радості від Його присутності.

о. Юстиніан ЧЕМ

Відбулись в парафії Місії. І що у зв'язку з тим?

Цікаво, що увесь світ кричить Богом, кожне сотворіння на свій спосіб служить Богові – пише св. Франциск, а людина? Про людину св. Франциск не є такої оптимістичної думки, навпаки, пише, що людина є невдячна, вонюча і зла, та що вона розп'яла і розтинає Ісуса своїми гріхами і вадами. Христове Слово прогрімало в нашій парафії на протязі Святих Місій, був присутній Святий Хрест із Глинян, мощі святих і багато молитви, багато Божих справ... Що затрималось в твоєму умі і що захопило твоє серце? Насправді бідні ті люди, котрим нічого не лишилось, як тільки надалі жити власними проблемами, а щасливі, котрі дали себе "втягнути" і вирвати своє серце від марноти і "гонитви за вітром", котрі піддалися вітрові, який походить з уст Божих..

20-ліття парафії**ОГОЛОШЕННЯ****парафії св. Ап. Петра****Розпорядок Богослужінь у нашій церкві буде такий:**

Щоденно: о 7:00 і 18:00 – Служби Божі за здоров'я, а о 8:15 – за померлих.

Щосуботи о 18:00 – Всенічне

Щонеділі о 6:30, 8:00, та 10:00 – Служба Божа за здоров'я, о 12:00 – Служба Божа для дітей, о 14:00 – Служба Божа для студентів і молоді, а о 18:00 – Служба Божа за парафіян.

У будні дні після ранішньої Служби Божої та щонеділі після Служби Божої за парафіян – вервиця.

Перед початком кожної Служби Божої є нагода до сповіді.

Кожного першого четверга місяця о 18:00 – Служба Божа для хворих і уділення Святої Тайни Єлеопомазання.

Кожної першої п'ятниці місяця сповідь хворих по домах (адреси записувати в захристії).

Кожної другої п'ятниці місяця о 18:00 – Служба Божа за нові покликання, а також Адорація перед Найсвятішими Тайнами.

Кожної першої суботи місяця о 9:30 – Служба Божа за uzалежнених осіб і братство тверезості.

Кожного четверга о 19:30 – Біблійне коло – читання і пояснення Святого Письма.